

МСБОДС 5 - ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ

Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору базується в основному на Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку (МСБО) 23 “Витрати на позики”, опублікованому Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (КМСБО). У 2001 році була утворена Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) і Фонд Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО), які замінили КМСБО. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО), опубліковані КМСБО, залишаються чинними до їх зміни або вилучення РМСБО. У цьому виданні Комітету з питань державного сектору Міжнародної федерації бухгалтерів витяги з МСБО 23 наводяться з дозволу РМСБО.

Затвердженням текстом цього Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) є текст, надрукований РМСБО англійською мовою, примірники якого можна отримати безпосередньо у видавничому відділі РМСБО, розташованому за адресою: 7th Floor, 166 Fleet Street, London EC4A 2DY, United Kingdom.

Адреса електронної пошти: publications@iasb.org.uk

Сторінка в Інтернеті: <http://www.iasb.org.uk>

Авторське право на Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, на Проекти для обговорення та інші публікації КМСБО та РМСБО належить ФКМСБО.

“МСБО”, “РМСБО”, “КМСБО”, “ФКМСБО” та “Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку” є торговими знаками Фонду Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО) і не повинні використовуватися без затвердження ФКМСБО.

Травень 2000 р.

МСБОДС 5 - ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ

ЗМІСТ

ПАРАГРАФИ

МЕТА

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ	1-4
ВИЗНАЧЕННЯ.....	5-13
Витрати на позики.....	6
Економічна група.....	7-9
Майбутні економічні вигоди або потенціал корисності.....	10
Державні підприємства.....	11
Чисті активи / власний капітал.....	12
Активи, що кваліфікуються	13
ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ – БАЗОВИЙ ПІДХІД.....	14-16
Визнання	14-15
Розкриття інформації.....	16
ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ – ДОЗВОЛЕНИЙ АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ПІДХІД.....	17-40
Визнання.....	17-39
Витрати на позики, які підлягають капіталізації.....	21-29
Перевищення балансової вартості активу, що кваліфікується, над сумою очікуваного відшкодування.....	30
Початок капіталізації.....	31-33
Призупинення капіталізації.....	34-35
Припинення капіталізації.....	36-39
Розкриття інформації	40
ПОЛОЖЕННЯ ПЕРЕХІДНОГО ПЕРІОДУ.....	41
ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ.....	42-43
ПОРІВНЯННЯ З МСБО 23	

МСБОДС 5 - ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ

Положення стандартів, виділені напівжирним курсивом, слід читати в контексті параграфів з коментарями в цьому Стандарті, наведеними звичайним шрифтом, а також у контексті Передмови до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку для державного сектору не призначені для застосування до несуттєвих статей.

Мета

Цей Стандарт визначає обліковий підхід до витрат на позики. Взагалі, цей Стандарт вимагає негайного визнання витрат на позики витратами поточного періоду. Проте Стандарт дозволяє альтернативний підхід – капіталізацію витрат на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва активу, що кваліфікується.

Сфера застосування

- 1. Цей Стандарт слід застосовувати для обліку витрат на позики.*
- 2. Цей стандарт застосовується до всіх суб'єктів господарювання державного сектору, крім державних підприємств.*
- Державні комерційні підприємства (ДКП) повинні дотримуватися Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), розроблених Комітетом з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку. В Рекомендації № 1 “Фінансова звітність державних комерційних підприємств” зазначається, що положення МСБО поширюються на всі комерційні підприємства, незалежно від того, в якому секторі вони працюють – у державному чи в приватному. Рекомендація № 1 зазначає, що ДКП мають подавати фінансові звіти, які відповідають МСБО у всіх суттєвих аспектах.
- У цьому Стандарті не йдеться про фактичну чи умовну собівартість чистого активу / власного капіталу. У випадках, коли в юрисдикціях застосовується амортизаційне нарахування до окремих суб'єктів господарювання, необхідно застосовувати судження, щоб визначити, чи відповідають нарахування визначенню витрат на позики, чи їх слід розглядати як фактичну або умовну собівартість чистого активу / власного капіталу.

Визначення

- 5. Терміни, використовувані в цьому Стандарті, мають такі значення:*

Актив, що кваліфікується, – актив, підготовка якого для використання за призначенням або для продажу обов'язково вимагає суттєвого періоду.

Активи – ресурси, контрольовані суб'єктом господарювання в результаті минулих подій, від яких очікують надходження суб'єктові господарювання майбутніх економічних вигод або які мають потенціал корисності для суб'єкта господарювання.

Валютний курс – коефіцієнт обміну двох валют.

Виплати власникам – виплати в результаті майбутніх економічних вигод

або потенціалу корисності, які розподіляються суб'єктом господарювання між усіма або кількома власниками у вигляді доходу з інвестицій або як повернення інвестицій.

Витрати – зменшення економічних вигод або потенціалу корисності протягом звітного періоду у вигляді вибуття чи споживання активів або у вигляді виникнення зобов'язань, що призводять до зменшення чистих активів / власного капіталу, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами власникам.

Витрати на позики – витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені суб'єктом господарювання у зв'язку із запозиченням коштів.

Внески власників – майбутні економічні вигоди або потенціал корисності, забезпечені завдяки внескам зовнішніх щодо суб'єкта господарювання сторін, за винятком тих внесків, які спричиняють зобов'язання цього суб'єкта господарювання, створюють фінансовий інтерес у чистих активах / власному капіталі суб'єкта господарювання, який:

а) обумовлює право на розподіл майбутніх економічних вигод або потенціалу корисності суб'єктом господарювання протягом строку його функціонування. Рішення щодо такого розподілу приймається власниками або їх представниками, як і рішення щодо розподілу будь-якого надлишку активів щодо зобов'язань у разі припинення діяльності суб'єкта господарювання,

та / або

б) може бути предметом продажу, обміну, передачі або викупу.

Грошові кошти готівка в касі й депозити до запитання.

Державне комерційне підприємство (ДКП) – суб'єкт господарювання, який має такі характеристики:

а) є суб'єктом господарювання, уповноваженим укладати контракти від власного імені;

б) має фінансові та операційні повноваження для здійснення діяльності;

в) реалізує товари або надає послуги іншим суб'єктам господарювання у процесі звичайної діяльності й отримує прибутки або повністю відшкодовує витрати;

г) не залежить від постійного фінансування держави для безперервного здійснення своєї діяльності (крім придбання продукції в комерційних операціях із зацікавленими, обізнаними і незалежними сторонами);

г) перебуває під контролем суб'єкта господарювання державного сектору.

Дохід – валове надходження економічних вигод або потенціалу корисності протягом звітного періоду, коли чисті активи / власний капітал зростають у результаті цього надходження, а не в результаті внесків власників.

Економічна група – група суб'єктів господарювання, до складу якої входить контролюючий суб'єкт господарювання та один або кілька контрольованих суб'єктів господарювання.

Зобов'язання – теперішня заборгованість суб'єкта господарювання, яка виникає в результаті минулих подій і погашення якої, за очікуванням, спричинить вибуття ресурсів суб'єкта господарювання, котрі втілюють у собі економічні вигоди або потенціал корисності.

Іноземна валюта – валюта, інша, ніж валюта звітності суб'єкта господарювання.

Контроль – повноваження управляти фінансовою та операційною політикою іншого суб'єкта господарювання з метою одержання вигод від його діяльності.

Контрольований суб'єкт господарювання – суб'єкт господарювання, який перебуває під контролем іншого суб'єкта господарювання (відомого як контролюючий суб'єкт господарювання).

Контролюючий суб'єкт господарювання – суб'єкт господарювання, під контролем якого перебуває один або кілька контрольованих суб'єктів господарювання.

Курсова різниця – різниця, яка є наслідком відображення у звітності тієї самої кількості одиниць іноземної валюти у валюті звітності при різних курсах обміну.

Облікова політика – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та процедури, прийняті суб'єктом господарювання для складання та подання фінансових звітів.

Принцип нарахування – принцип обліку, за яким операції та інші події визнаються, коли вони відбуваються (а не тоді, коли отримують або сплачують грошові кошти або їх еквіваленти). Отже, операції та події відображаються в бухгалтерських записах і визнаються у фінансових звітах тих періодів, до яких вони належать. Елементами, які визнаються за принципом нарахування, є активи, зобов'язання, чисті активи / власний капітал, доходи і витрати.

Чисті активи / власний капітал – залишкова частка в активах суб'єкта господарювання після вирахування всіх його зобов'язань.

Витрати на позики

6. Витрати на позики можуть включати:
 - а) відсотки на банківський овердрафт, короткострокові і довгострокові позики;
 - б) амортизацію знижок чи премій, пов'язаних із позиками;
 - в) амортизацію другорядних витрат, пов'язаних з отриманням позик;
 - г) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою;

г) курсові різниці, які виникають від позик в іноземній валюті в тому розумінні, що вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Економічна група

7. Термін „економічна група” вживається в цьому Стандарті для позначення для цілей фінансової звітності групи суб’єктів господарювання, до складу якої входить контролюючий суб’єкт господарювання та один або кілька контрольованих суб’єктів господарювання.
8. Серед інших термінів, які інколи вживаються для позначення економічної групи, – „адміністративний суб’єкт господарювання,” “фінансовий суб’єкт господарювання”, “консолідований суб’єкт господарювання” та “група”.
9. Економічна група може включати суб’єкти господарювання, які функціонують як з метою виконання завдань соціальної політики, так і з комерційною метою. Наприклад, державний департамент житлового і комунального господарства може бути суб’єктом економічної діяльності, який включає суб’єкти господарювання, що забезпечують житлом за номінальною вартістю, і суб’єкти господарювання, які надають житло на комерційній основі..

Майбутні економічні вигоди або потенціал корисності

10. Активи суб’єкта господарювання є засобом для досягнення визначеної ним мети. Ті активи, які використовуються для надання товарів і послуг відповідно до визначених суб’єктом господарювання цілей, але які безпосередньо не генерують надходжень грошових коштів, часто визначають як такі, що мають “потенціал корисності”. Ті активи, які використовуються для генерування надходжень грошових коштів, часто характеризують як активи, що втілюють “майбутні економічні вигоди”. Отже, щоб охопити всі цілі, на досягнення яких можуть бути спрямовані активи, для опису всіх суттєвих характеристик активів у цьому Стандарті застосовується термін “майбутні економічні вигоди або потенціал корисності”.

Державні підприємства

11. До складу “державних комерційних підприємств” (ДКП) входять як торгові підприємства, наприклад, комунальні підприємства, так і фінансові підприємства, наприклад, фінансові установи. За своєю суттю ДКП не відрізняються від суб’єктів господарювання, що здійснюють подібну діяльність у приватному секторі. Як правило, ДКП здійснюють діяльність з метою одержання прибутку, хоча деякі з них можуть мати обмежені зобов’язання з надання послуг громаді, за якими вони повинні забезпечувати товарами і надавати послуги деяким особам і організаціям громади безоплатно чи за пільговими тарифами. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору МСБОДС 6 “Консолідовані фінансові звіти і бухгалтерський облік для контрольованих суб’єктів господарювання” надає рекомендації з визначення існування контролю з метою фінансової звітності. При визначенні того, чи контролюється ДКП іншим суб’єктом господарювання державного сектору, слід посилатися на зазначений Стандарт.

Чисті активи / власний капітал

12. Термін „чисті активи / власний капітал” використовується в цьому Стандарті для позначення залишкової частки в активах суб’єкта господарювання після вирахування всіх його зобов’язань. Чисті активи / власний капітал можуть бути додатними або від’ємними. Замість терміна „чисті активи / власний капітал” можуть уживатись інші терміни, за умови, що їхнє значення зрозуміле.

Активи, що кваліфікуються

13. Прикладами активів, що кваліфікуються, є адміністративні будинки, лікарні, активи інфраструктури, такі як шляхи, мости, електростанції, а також запаси, доведення яких до стану, придатного для використання або продажу, обов’язково вимагає суттєвого періоду. Інші інвестиції та активи, які виробляються протягом короткого проміжку часу, не є активами, що кваліфікуються. Активи, придатні для використання за призначенням або для реалізації під час їх придбання, також не є активами, що кваліфікуються.

Витрати на позики – базовий підхід

Визнання

14. *Витрати на позики слід визнавати як витрати в тому періоді, в якому вони понесені.*
15. Згідно з базовим підходом, витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, незалежно від використання позики.

Розкриття інформації

16. *У фінансових звітах слід розкривати інформацію про облікову політику, прийняту для витрат на позики.*

Витрати на позики – дозволений альтернативний підхід

Визнання

17. *Витрати на позики слід визнавати як витрати в тому періоді, в якому вони понесені, за винятком суми, яка капіталізується згідно з параграфом*
18. *Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва активу, що кваліфікується, слід капіталізувати як частину собівартості цього активу. Суму витрат на позики, яка підлягає капіталізації, слід визначати відповідно до цього Стандарту.*
19. Згідно з дозволеним альтернативним підходом, витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва активу, включаються в собівартість цього активу. Такі витрати на позики підлягають капіталізації як частина собівартості активу, якщо є ймовірність, що вони приведуть до надходження майбутніх економічних вигод або потенціалу корисності до суб’єкта господарювання, і якщо витрати можна достовірно оцінити. Інші витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені.

20. Якщо суб'єкт господарювання приймає дозволений альтернативний підхід, його слід послідовно застосовувати до всіх витрат на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва всіх активів суб'єкта господарювання, що кваліфікуються.

Витрати на позики, які підлягають капіталізації

21. Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва активу, що кваліфікується, є тими витратами на позики, яких можна було б уникнути, якби не робилися витрати на актив, що кваліфікується. Якщо суб'єкт господарювання позичає кошти саме з метою отримання конкретного активу, що кваліфікується, витрати на позики, які безпосередньо відносяться до цього активу, що кваліфікується, можна легко ідентифікувати.
22. Часом буває важко визначити прямий зв'язок між певними позиками та активом, що кваліфікується, і визначити позики, яких за інших обставин можна було б уникнути. Такі труднощі виникають, наприклад, якщо фінансова діяльність суб'єкта господарювання координується централізовано. Труднощі можуть також виникати, якщо економічна група використовує різні боргові інструменти, щоб позичити кошти за різними ставками відсотка, та передає ці кошти на різних умовах іншим суб'єктам господарювання, що входять до складу економічної групи. Кошти, які були позичені централізовано, можна передавати іншим суб'єктам господарювання в межах економічної групи як позики, гранти або вкладення капіталу. Такі передачі можуть бути безвідсотковими або вимагати відшкодування лише частини фактичних витрат на сплату відсотків. Інші ускладнення спричиняються використанням позик, наданих в іноземній валюті або пов'язаних із нею, якщо економічна група функціонує в умовах високого рівня інфляції й обмінний курс коливається. У результаті визначення суми витрат на позики, яка безпосередньо пов'язана з придбанням активу, що кваліфікується, ускладнюється і необхідно застосовувати судження.
23. ***Якщо кошти позичаються спеціально з метою отримання активу, що кваліфікується, суму витрат на позики, яка підлягає капіталізації щодо цього активу, слід визначити як фактичні витрати на позику, понесені протягом певного періоду, за вирахуванням будь-якого інвестиційного прибутку від тимчасового інвестування цих позичених коштів.***
24. У результаті угод про фінансування активу в процесі визнання (кваліфікації) суб'єкт господарювання може отримати позичені кошти й понести зв'язані з ними витрати на позики раніше, ніж деякі або всі кошти будуть використані на витрати на отримання активу, що кваліфікується. За таких обставин кошти часто тимчасово інвестують в очікуванні їх використання на отримання активу в процесі визнання (кваліфікації). При визначенні суми витрат на позики, яка підлягає капіталізації протягом періоду, будь-який інвестиційний прибуток, отриманий від таких коштів, вираховується із суми витрат на позики.
25. ***У межах коштів, позичених узагалі та використаних з метою отримання активу в процесі визнання (кваліфікації), суму витрат на позики, яка підлягає капіталізації, слід визначити шляхом застосування норми***

капіталізації до витрат на цей актив. Норма капіталізації повинна бути середньозваженою величиною витрат на позики, що відносяться до позик суб'єкта господарювання і не погашені протягом періоду, окрім позик, здійснених спеціально з метою отримання активу в процесі визнання (кваліфікації). Сума витрат на позики, капіталізована протягом періоду, не повинна перевищувати суму витрат на позики, понесених протягом цього періоду.

26. Можна капіталізувати лише ті витрати на позики, які відносяться до позик суб'єкта господарювання. Якщо контролюючий суб'єкт господарювання позичає кошти, які надходять на контрольований суб'єкт господарювання без віднесення або лише з частковим віднесенням витрат на позики, контрольований суб'єкт господарювання може капіталізувати лише ті витрати на позики, які він поніс сам. Якщо контрольований суб'єкт господарювання отримує безвідсотковий внесок капіталу або інвестиційну субсидію, він не нестиме витрати на позики та не капіталізуватиме будь-які такі витрати.
27. Якщо контролюючий суб'єкт господарювання передає кошти за частковою собівартістю контрольованому суб'єктові господарювання, контрольований суб'єкт господарювання може капіталізувати ту частину витрат на позики, яку він поніс сам. У фінансових звітах економічної групи повну суму витрат на позики можна капіталізувати на актив, що кваліфікується, за умови здійснення коригувань із консолідації для запобігання капіталізації цих витрат контрольованим суб'єктом господарювання.
28. Якщо контролюючий суб'єкт господарювання безоплатно передав кошти контрольованому суб'єктові господарювання, то ані контролюючий суб'єкт господарювання, ані контрольований суб'єкт господарювання не відповідатимуть критеріям капіталізації витрат на позики. Якщо ж економічна група відповідала критеріям капіталізації витрат на позики, вона могла б капіталізувати витрати на позики на актив, що кваліфікується, у своїх фінансових звітах.
29. За деяких обставин доречно включати всі позики контролюючого суб'єкта господарювання та його контрольованих суб'єктів господарювання в обчислення середньозваженої величини витрат на позики; за інших обставин кожному контрольованому суб'єктові господарювання доречно використовувати середньозважену величину витрат на позики, яка відноситься до його власних позик.

Перевищення балансової вартості активу, що кваліфікується, над сумою очікуваного відшкодування

30. Якщо балансова вартість або очікувана остаточна собівартість активу, що кваліфікується, перевищує суму його очікуваного відшкодування або чисту вартість реалізації, балансова вартість списується повністю або частково згідно з вимогами інших міжнародних та / або національних стандартів бухгалтерського обліку. За певних обставин сума повного або часткового списання сторнується згідно з цими іншими стандартами.

Початок капіталізації

- 31. Капіталізація витрат на позики як частини собівартості активу, що кваліфікується, має починатися, коли:**
- а) витрати на отримання активу здійснюються;***
 - б) витрати на позики здійснюються;***
 - в) діяльність, необхідна для підготовки активу до його використання за призначенням або реалізації, виконується.***
32. Витрати на актив, що кваліфікується, включають лише ті витрати, результатом яких є виплати грошових коштів, передача інших активів або прийняття зобов'язань, які вимагають виплат у вигляді відсотків. Середня балансова вартість активу протягом періоду, з урахуванням попередніх капіталізованих витрат на позики, як правило, є обґрунтовано наближеною величиною витрат, до яких застосовується норма капіталізації в цьому періоді.
33. Діяльність з підготовки активу до його використання за призначенням або до реалізації передбачає більше, ніж фізичне створення активу. Вона включає технічну та адміністративну роботу до початку фізичного створення активу, таку як діяльність щодо отримання дозволу. Проте така діяльність не включає утримання активу в разі відсутності виробництва або вдосконалення, які змінюють стан активу. Наприклад, витрати на позики, понесені в ході освоєння земельної ділянки, капіталізуються протягом того періоду, в якому відбувається діяльність, пов'язана з освоєнням. Проте витрати на позики, понесені в той час, коли придбана під будівництво ділянка утримується без здійснення діяльності на її освоєння, не відповідають критеріям капіталізації.

Призупинення капіталізації

- 34. Капіталізацію витрат на позики слід призупиняти і визнавати витратами протягом тривалих періодів, у яких активне освоєння переривається.**
35. Витрати на позики можуть бути понесені протягом тривалого періоду, коли діяльність, необхідна для підготовки активу до його використання за призначенням або реалізації, переривається. Такі витрати є витратами на утримання частково завершених активів і не підлягають капіталізації. Проте капіталізація витрат на позики, як правило, не призупиняється протягом періоду, коли ведеться значна технічна або адміністративна робота. Капіталізація витрат на позики не призупиняється і в разі тимчасової затримки, яка є необхідною частиною процесу підготовки активу до його використання за призначенням або реалізації. Наприклад, капіталізація продовжується протягом тривалого періоду, необхідного для доведення запасів до стану готовності, або протягом тривалого періоду повені, внаслідок чого затримується будівництво мосту, за умови, що такі високі рівні води є звичайними для періоду будівництва в цьому географічному регіоні.

Припинення капіталізації

36. **Капіталізацію витрат на позики слід припиняти, якщо, вся діяльність, необхідна для підготовки активу, що кваліфікується, до його використання за призначенням або реалізації, фактично завершена.**
37. Актив, як правило, вважається готовим до його використання за призначенням або до реалізації, коли фізичне створення активу завершено, хоча повсякденна адміністративна робота ще може продовжуватися. Якщо залишається завершити лише незначні зміни, наприклад, інтер'єр нерухомості згідно з технічними умовами покупця або користувача, це означає, що вся діяльність в основному завершена.
38. **Якщо будівництво активу, що кваліфікується, здійснюється за частинами і кожна частина може використовуватися, коли ще продовжується будівництво інших частин, капіталізацію витрат на позики слід припиняти, якщо вся діяльність, необхідна для підготовки цієї частини до її використання за призначенням або реалізації, є завершеною.**
39. Освоєння землі під офісний комплекс, який складається з кількох будівель, кожна з яких можна використати окремо, є прикладом активу, що кваліфікується, кожна частина якого придатна для використання в той час, коли ведеться будівництво інших. Приклади активу, що кваліфікується, який має бути завершений, перш ніж будь-яка з його частин може бути використана: операційна в лікарні, коли все будівництво має бути завершеним, перш ніж можна буде користуватися операційною; станція очистки стічних вод, на якій здійснюється кілька процесів послідовно в різних частинах станції; міст, який є частиною автомобільної магістралі.

Розкриття інформації

40. **У фінансових звітах слід розкривати інформацію про:**
- а) облікову політику, прийняту для витрат на позики;**
 - б) суму витрат на позики, капіталізовану протягом періоду;**
 - в) норму капіталізації, використану для визначення суми витрат на позики, які підлягають капіталізації (якщо було необхідно застосовувати норму капіталізації до взагалі позичених коштів).**

Положення перехідного періоду

41. **Якщо прийняття цього Стандарту викликає зміни в обліковій політиці, суб'єктові господарювання рекомендується коригувати свої фінансові звіти згідно з Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку для державного сектору МСБОДС 3 "Чистий надлишок або дефіцит за період, суттєві помилки та зміни в обліковій політиці". Або ж, якщо суб'єкти господарювання дотримуються дозволеного альтернативного підходу, вони мають капіталізувати тільки ті витрати, які були понесені після дати набрання чинності даним Стандартом і відповідають критеріям капіталізації.**

Дата набрання чинності

- 42. Цей Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку для державного сектору набирає чинності для річних фінансових звітів за періоди, що починаються 1 липня 2001 р. або пізніше. Застосування до вказаної дати заохочується.*
43. Якщо суб'єкт господарювання приймає принцип нарахування, визначений Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку для державного сектору з метою фінансової звітності після цієї дати набрання чинності, цей Стандарт застосовують до річних фінансових звітів суб'єкта господарювання, що охоплюють періоди, які починаються з дати прийняття або після неї.

Порівняння з МСБО 23

В основу Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС) 5 “Витрати на позики” покладено переважно Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку (МСБО) 23 “Витрати на позики”. Основні відмінності між МСБОДС 5 та МСБО 23 такі:

- У МСБОДС 5 включено додатковий, порівняно з МСБО 23, коментар для роз’яснення застосовності стандартів для обліку суб’єктами господарювання державного сектору.
- У деяких випадках у МСБОДС 5 використовується інша, відмінна від МСБО 23 термінологія. Найбільш важливими прикладами є використання в МСБОДС 5 термінів „суб’єкт господарювання,” „звіт про фінансові результати,” „звіт про фінансовий стан,” „чисті активи / власний капітал,” „контролюючий суб’єкт господарювання,” „контрольований суб’єкт господарювання.” Еквівалентні терміни в МСБО такі: „підприємство,” „звіт про прибутки та збитки,” „баланс,” „капітал,” „материнська компанія,” „дочірня компанія”.
- Список технічних термінів, визначення яких міститься в МСБОДС 5, відрізняється від списку термінів, уміщених у МСБО 23 (параграф 5).